

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Άθήναις φρ. 15.—Έν δε ταίς επαρχ. φρ. 16.—Έν τῷ εξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΒΑΛΤΟΣ

Κι' ό έρημος ό Βάλτος άνέλπιστα έχάθη...
 πκνιάσανε ή γλώσσαις, έβράχνιασαν λαίμοι,
 κάθε βουθύς για τούτον εύθύς εξεβουβάθη,
 καθέναις ρητορεύει, φωνάζει, βλασφημεϊ.
 'Αμίλητοι δάν μένουν κι' οι Μπέηδες άκόμη,
 κι' εκείνοι κάτι λένε, κι' εκείνοι δίνουν γνώμη

'Στό βήμα ό άρέντηςο Λομπάρδος ρουθουνίζει,
 τόν Βαλτινó τελειώνει και 'στόν 'Αλέκο πέφτει,
 ώσαν ψαλλίδα τρέχει ή γλώσσα του κι' άφρίζει,
 πού λές κι' ό σιρ Τρικούπης τής έχει βάλει νέρφι.
 Μά μά γερή φωνάρα από 'ψηλά έβγήκε:
 «ό μύτος του άρέντη 'στή μύτη τούς έμπήκε.»

'Στου Βάλτου τό πηγάδι συζήτησις σπουδαία,
 ένας τόν άλλο θέλει 'σ αυτό να σκυλοπνίξη,
 μαλλάνει μά και άλλη πολιτική παρέα,
 ποιάς τάχατε 'στόν Βάλτο τό έχει πρωτανοίξει.
 'Εκείνος τό μακρύ του και τούτος τό κοντό του,
 εις τό πηγάδι έχει καθείς τό μερδικό του.

'Ο γέρο Δημητρίου 'στό βήμα σακροκλώνει,
 και λές τόν Λομπάρδο άγύρτη, δολοφόνο,
 εύθύς ό Μοντεσάντος ό έμαξας θυμόνει,
 γιατί για τόν Λομπάρδο μεγάλο νοιώθει πόνο.
 'Ο γιούς του Κομμουνδούρου όρμα 'στόν Μοντεσάντο.
 κι' εκείνος του φωνάζει «έμπρός! περ ντίο σάντο.»

Του Κώττα μας τό χέρι εις τή στιγμή άνάφτει,
 μ' άντί 'στόν Μοντεσάντο να κατεβή—τι φρίκη!—
 εις του Σερέφ του Μπέη τό κούτελο σκοντάφτει,
 και του τινάζει κάτω τό ιερό σαρίκι.
 'Ε! τότε και ό Μπέης άπ' τό σακμνι πετειέται,...
 'Ω λύσσα! τό σαρίκι έδω κι' εκεί κυλιέται.

Και να! του Μοντεσάντου άρπάζει τό κροδί,
 μά κι' ό Δερβίς ό Μπέης του σέρνει τά μαλλιά,
 κι' άκούεται ή θεία φωνή του Σεφρανίδη:
 «Μην τρώγεσθε, άδελφια, σαν γάταις και σκυλιά.»
 Μά εξαφνα 'στό βήμα πηδά και ό 'Αμβραζής...
 κανέναις δέν σ' άκούει, και άδικα φωνάζεις.

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΝ

Φίλε Καλιόβι,

Ούτε εις άγνήν παρθένον, ούτε εις πεπειραμένην ύπανδρον, ούτε εις χήραν πολιορκημένην, ούτε εις καμμίαν άλγην γυναίκα εύρον τήν άσπασίαν τής...έλληνικής χώρας!

Και διά να όμιλήσωμεν σπουδαιότερον, αυτή ή έλληνική φύσις είναι πολύ άφύσιος και όλίγον άδιάντροπος...

Όταν εξερχόμεθα του Πειραιικού λιμένος ειχομεν άνοιξιν έκδηλουμένην πανταχόθεν, και άπό του καταστέρου άκόμη ούρανού.

Άλλά τί ταξειδίον αυτό τό άπό Πειραιώς εις Καλαμάκιον! νομίζει τις ότι ή μήτηρ του, ή κυρά άτμοποικίη εταίρια,

l'a fait si petit pour le faire... si douloureux!

Φαντάσου μεσονύκτιον σκοτεινότερον άφ' ενός, ένώ άφ' ετέρου φορετ τά νυκτικά του, διότι είνε σκεπασμένο με λευκή χιονάτη ύποκαμισά...

Έκαστον έλληνικόν άτμόπλοιο, φίλτατέ μοι, έν ταξειδίω, άποτελει μικράν γυναίαν έλληνικής γής, και κυ-

ριολεκτικώτερον ειπείν, μίαν έδόν 'Αθηναϊκήν με τό όνομά της μάλιστα: Πανελληνιον, Καρτερία, και καθεξής.

τού "Ελλήνος ό . . . τραχηλος ζυγόν δέν ύποφέρει.

Και έν τοις άτμοπλοίοις ή πρώτη άπαγόρευσις τήν όποίαν ό ταξειδιώτης, κτερχόμενος εις τήν πρώτην ή και τήν δευτέραν θέσιν, θά έδη άνηρτημένη, είναι: άπαγορεύεται τό κάπνισμα, και όμως περισσότεροι καπνοί πληροϋσι τās αιθούσας του άτμοπλοίου, παρά τήν άτμοσφαιραν, τό ρουγάρον όλοκλήρου του πυροσκάφου.

— Κύριε, του λέγει δειλώς ό καμαρωτός, άπαγορεύεται τό κάπνισμα, έπειτα πειράζονται αι κυρίαί....

— Πόσαι είναι, αναφωνεί και μετροφ ό ίδιος μεγαλόφρωνος, μία, δύο, τρεις, τέσσαρες . . . άμ έμεις είμεθα περισσότεροι . . . δέκα ύπώ!!!

Έν τοις άτμοπλοίοις άπαγορεύεται τό χροτοποιείν, και όμως όλαι αι νύκτες έν αυτοις μεταβάλλονται εις παρμυονάς νέου έτους: χροτοποιεΐν λοιπόν οι πλειστοι, του καμαρωτου λυμβάνοντος βεδάνιορ δίκην βοηθού . . . τών έν 'Αθήναις χροτοποικτείνων' πλήν τουτου όμως, φωνά, ύβρεις, ούχι άσυνήθεις άβρόταται, ανταλασσόμεναι, βλασφημιαί μαρτυρικώταται, καπνισματα, θύρυβος, τρικυμια ένίοτε, ως να πουτάρη και ή θάλασσα, και όλα αυτά δια τās άμαρτίας φιλησώγων τινών ταξειδιωτών, οτινες πατοϋντες τό ίερόν του Καλαμακίου χόμα θά έβλασφημήσαν χιλιάκις, ούχι πλέον τό ρήγα σπαθί, αλλά και τό ρήγα Φερρατο!

Θέλεις άκόμη άλλας όμοιότητας έδου τινος 'Αθηναϊκής με σιον δήποτε έλληνικόν άτμόπλοιο; 'Υπαγε εις έν τών καρρενελών τής πρώτης, και επιθιβάσου κατόπιν επί του δευτέρου. Τό 'Ανατολικόν ζήτημα και τά πολιτικά μας τίθενται επί του τάπητος άμφοτέρων. Έννοείται ότι και έδω και εκεί δέν λείπει ό καρφς, ούτε τό κονιάκ, ούτε ή μπίρα, ούτε αι πατριωτικά έξάψεις άφικνούμεναι πολλάκις μέχρι γρονθοκοπημάτων, διότι οι Έλληνες όμοιάζουν εις πολλά τους 'Αγγλους.

Έπειτα τήν δεκάτην πρωινήν σε καλοϋν εις τό πρόγευμα: άλλ' έν ψύ άκονίζεις τήν πεινά σου με όρεκτικά τινα, έως οτου έλθη τό εύλογημένο αυτό πρόγευμα, ύρίστωσαι τήν συμφοράν τής γαλής, διότι καθώς εκείνη έγχεσε τήν γλώσσαν τής, χάνεις και σύ τήν όρεξίν σου, άφου τό πρόγευμα βαδίζει άργότερον του άτμοπλοίου, και φθάνει μόλις τήν ένδεκάτην παρά τέταρτον.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΡΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ (Κάτωθεν τής μεγάλης οίκιας Μετ.ε.)

ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ άγγέλλεται ή πώλησις άρωμάτων εις ώρισμένας και συγκαταβατικας τιμας. Vinaigres—Eaux de Cologne—Brillantines, Cold—Cream—Pommades—Eaux Athénienes—Eaux de Quinine—Elixirs des dents, τά πάντα έμ των διασήμων γαλλικών Οίκων Pinaud, Violet κλπ.

Έκάστη φιάλη τών άνωτέρω ειδών μόνον δρ. v. 2.

Σάπωνες Thridace, Veloutine, Miranda—δρ. v. 2. Eaux allemandes—δρ. v. 4. — Laits d' Iris — δρ. v. 4:50.—Poudre de Veloutine—δρ. v. 4.—Crème de Lys—δρ. v. 2:50.—Laits antiphéliqués—δρ. v. 7.—Grèmes Pompadour—δρ. v. 6.—Elixirs και Poudres δια τους οδόντας: τών John Evans, Pierre, Botot—δρ. v. 2:50.

ΕΙΔΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΝ ΤΩ ΑΥΤΩ ΚΟΥΡΕΙΩ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΡΩΜΑΤΩΝ ΑΤΚΙΝΣΩΝ.

ΕΝ ΤΩ ΑΥΤΩ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΩ πωλοϋνται επίσης Eaux de Cologne α. μεγέθους δρ. v. 10, δευτέρου μεγέθους δρ. v. 5 και τρίτου μεγέθους δρ. v. 3. — Μύρα δια ρινόμακτρα διαφόρων ειδών τρίτου μεγέθους δρ. v. 4,50 και δευτέρου μεγέθους, δρ. v. 2,60.—Macassar Oil, δρ. v. 4.—Stephanotis Brillantines, δρ. v. 2. — Διαφορα Eaux de Toilette, δρ. 3,50. Toilet Vinegar, δρ. 2. Σάπωνες Windsor πακέτα άνά 3 δρ. v., προς δε και εις βάζδους δραμιών 85, δρ. 1, Σάπων Γλυκερίνη εις βάζδους δραμιών 75, δρ. v. 1.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ πωλοϋνται έκπύκτου κομψότητος λαϊμοδέται, μπαστοδία, ψήκτρα, τσατσιράι, αιγαροθήκαι έκ ταρταρούγας, ψαλιθια, ξυράφια και άλλα και άλλα.

Μεθ' όλα λοιπόν αυτά τά βόσωνα φθάνεις εις τό Καλαμάκι. Είναι ήδη τετάρτη μετά τό μεσονύκτιον. Χιών έλαφρά κοσκινίζεται επί του κορινθιακού ίσθμού: τό ψυχός είναι δριμύ και ό αλεκτωρ δέν εξεφώνησεν άκόμη ούτε μίαν γόταν: είναι παγωμένος εις τήν κούρνια του! Όλα τά άλλα όντα σιγώσι, και έν μέσω τής νεκρικής αούτης σιγής, ακούεις τήν άγκυραν καταπίπτουσαν εις τήν θάλασσαν, και εις τήν πτώσιν τής αισθάνεσαι τους κλονισμούς όλοκλήρου του πλοίου. Πάντες τότε άφυπνίζονται, οι ναύται, αι άλυσσίδες, οι μακκαράδες, τά άμπάρια: και ένώ όλα αυτά έτοιμίζονται δια τήν έξοδον, έπιδρομετς άγριώτεροι και τών πειρατών, και τών πυροληπτών άκόμη 'Υδραίων, όταν άντινάζον εις τόν άέρα τουρκικόν σκάφος, εισορμϋσιν εις τό άτμόπλοιο, εις τās αιθούσας του, εις τους ιδιαιτέρους θαλάμους, εις τους κοιτώνας, και μέχρις άκόμη του γυναικωνίτου, άρχοϋσι πην τό προστυχόν άντικείμενον ή ύποκείμενον, τό όποϊον ρίπτουν εις τήν λέμβον των, δια να τό επαναρράξωσιν άργότερον εις τήν ξηράν.

Τοιούτον έν περιλήψει τό άπό Πειραιώς εις Καλαμάκιον χαιδεμένο ταξειδάκι ή τυραννία έν τούτοις δέν σταματά έως έδω, αλλά σε παρακολουθει καθ' όλον τό πέραμα του ίσθμού, και σε άφίνει μόνον όταν επιθιβάξωσι εις τό Λουτρακίον άτμόπλοιο, άπνους σχεδόν, άγωνιστής, μάρτυς! . . . Ό 'Αχιλλεύς μας μετά παρόμιον ταξειδίον θά έγραφεν:

"Αν οι περιηγούμενοι τās χώρας τών άγρίων κ' οι σχίζοντες τό άχανές δια άεροστάτων τον βιον των διέρχονται έν μέσω μαρτυριών και τον σταυρόν των φέρουσιν αιώνια τιματά των, και εις τό Καλαμάκιον όσοι έκ-Πειραιουσνται ως μάρτυρες εξέρχονται κ' εύθως σταυροκοποϋνται!

Dock.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ και ΚΟΤΖΙΑ

Άθήναι, 'Οδός 'Ερμού.

Άπαντα τά είδη γραφικης ύλης εις τιμας μετρίας. Έκτυποϋνται επισκεπτήρια στιγμιαίως δια τελειοτάτης μηχανής ως και χαλκογραφημένα. Χαράσσονται παντός είδους σφραγιδες, ως και επικεφαλίδες επιστολών εκτυποϋμεναι εις διάφορα χρώματα. Μόνη Άποθήκη τών καταστήχων άρίστης κατασκευής του σπουδαίου καταστήματος Adler I. Kricher του Άνωβέρου. Μόνη Άποθήκη δια χονδρικών πωλήσεις του 'Αλφ. θουε σιγαρογράφου Job του οίκου Jean Bardou τής Γαλλίας.

ΑΡΤΟΝ ΣΠΗΤΙΚΟΝ!

Τὸ πρὸς τὸν Σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου ἐν τῇ Ὁδῷ Ἑρμοῦ Ἄτμοκίνητον

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΡΤΩΝ ΚΑΙ ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ

Α. Παρασκευοπούλου καὶ Σας

κατασκευάζει διὰ μηχανῆς εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀγορᾶς τιμῆς ψωμὶ λαχταριστὸν, ἀπὸ καθαρὸν σιμιγδάλι, χωρὶς φαρῖνα, σωστὴ ὁκτὴ καὶ ὅταν εἶναι καὶ δύο ἡμερῶν, γλυκύτατον καὶ μετὰ δύο ἡμέρας, χωρὶς νὰ χάνῃ τὴν οὐσίαν του.

ΠΡΟΣ

τούτοις κατασκευάζει πρώτης ποιότητος ζυμαρικά, **Μακαρόνια, φιδέ, κλπ.** Κάμνει

ΑΠΟΣΤΟΛΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ δύο, ἐν εἰς τὴν Παλαιάν ἀγορὰν εἰς τὸ Λαχανοπωλεῖον **Παππανικολάου** (Καμπούρη) καὶ ἄλλο ἐν τῇ Ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀπέναντι τοῦ Καταστήματος Μαϊφάρτ.

ΚΑΙ κάρβυ μετὰ τὸν κώδωνά των διὰ τὰς συνοικίας.
(ΣΤ'. 3).

Ἦνοιξεν!! Ἦνοιξεν!!

πρὸ πέντε ἡμερῶν γελύεν καὶ ἐρυθρόχρουν ὡς μπιζόλα αἰμοσταγῆς τὸ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ Η ΕΛΛΑΣ

καὶ σὺν αὐτῷ ἤνοιξαν καὶ τόσοι στόμαχοι τοσοῦτων πελατῶν τοῦ μεγαλοπρεποῦς ξενοδοχείου οἵτινες ἐν μέσῳ γελώτων καὶ θυμηδίας καὶ τοσαύτης φαντασιώδους πολυτελείας καταβροχθίζουσι τὰ τερψιλαρύγγια φαγητά του.

Ἔχουν ὅλα ἐλκυστικὴν δύνάμιν ὡς κόραι σφριγῶσαι! Κάμνουν θαύματα διότι σὲ χορταίνουσι εὐθύς, ἐνῶ ἄμα καθίσας νομίζεις ὅτι δὲν θὰ γλυτώσῃς μετὰ πέντε μεριδαίαι τούλάχιστον!

Ἔχουν τὸ ἰδιαιτέρον προσὸν νὰ σοῦ πληρώνουν μετὰ τὸ αἰματόχρουν νόμισμα τῆς υγείας τὸ ὄχρὸν τοῦ Γεωργίου.

ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ

γίνεται ἐφοδὸς ἀπὸ τῆς 11 π. μ. καὶ τῆς 6 μ. μ. ὑπὸ τῶν πολιορκητῶν στομάχων.

ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ

ἂν γελασθῆς καὶ ὑπάγῃς κατὰ τὴν 1ην τὸ μεσημέρι ἢ τὴν 8ην τὸ βράδυ δὲν θὰ εὕρῃς οὔτε μίαν πατάταν!

Ἡ ὑπηρεσία.

διεξάγεται ὑπὸ γαρσιῶν πρώτης μετὰ ταχύτητα ἡλεκτρικοῦ σπινθῆρος. Πρὶν ζεδιπλώσῃς τὴν πετσέτα σου ἔχεις ἐνώπιόν σου τὸ φαγητόν. Σὲ ὑποχρεῶνουν μέχρι... .. μπαξισιοῦ.

Ἡ καθαριότης,

ὡς παρθένος ἰδιότροπος, μετὰ λευκὴν ἐσθῆτα καὶ λευκοτέρους βραχίονας διατάττει τὰ πάντα κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῆς σύστημα.

Ἡ πρωτοτυπία

φθάνει μέχρι τοῦ διπλώματος τῶν πετσετῶν!

Οἱ πολυέλαιοι, τὰ διπλὰ παραπετάσματα, τὰ ἐπιπλα, ἢ ἐπίστρωσις τῶν τραπέζων, ὁ χρωματισμὸς τῶν τοίχων, ὅλα, ὅλα, δεικνύουν πρωτότυπον πνεῦμα καλαισθησίας (bon goût.) καὶ πρὸς στιγμὴν νομίζεις ὅτι εὐρίσκεις εἰς ἐστιατόριον τοῦ Palais Royal.

Ἡ Κεντρικότης

τοῦ ξενοδοχείου, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ παρὰ τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, θέλει καταστήσει αὐτὸ κέντρον τοῦ καλλιτέρου κόσμου καὶ τῶν μεγαλοπρεπεστέρων γευμάτων. Καὶ τοῦτο προνοήσας ὁ ἄξιος διευθυντὴς αὐτοῦ, ἐφρόντισε νὰ διασκευάσῃ καὶ ἰδιαιτέραν αἰθουσαν, ἐπίσης μεγαλοπρεπῶς εὐπρεπισμένην, δι' οἰκογενεῖας καὶ ὁμίλους φίλων.

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ

εἶναι εὐρωπαϊκώτατον, ἀμίμητον, καὶ ὅστις ἐννοεῖ νὰ τρώῃ καλὰ καὶ πληρώνῃ τίποτε, ἄς εἰσέρχεται εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ ἀρτισύστατον

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ

Η ΕΛΛΑΣ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, παρὰ τὴν πλατεῖαν Συντάγματος.

καὶ ἐκεῖ Au revoir!

Ρ. Γ. Σήμερον κομίζονται ἐκ Παρισίων οἱ πρὸ μηνὸς περίπου ἐπίτηδες παραγγεληθέντες οἶνοι, οἵτινες θὰ στέφωσι μετὰ ἰδιαιτέραν χάριν ὅλην τὴν φαιδρότητα!

(Ε,—2).

ΣΥΚΑ ΧΙΩΤΙΚΑ, γεμάτα μαστίχην, εὐωδέστατα καὶ σκληρὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Χιακὸν Κατάστημα τοῦ κ. **Καμπούρη**, ὁδοῦ Κολοκοτρώνη, κατὰ τὴν βρῦσιν τοῦ Λέκα.

ΜΥΡΑ τοῦ **ΜΟΝΑΧΟΥ** εἰς μποτίλιες, μόνον πρὸς **1,90** ἑκάστη καὶ τῆς **ΒΙΕΝΝΗΣ** (Ντρίερ) μόνον πρὸς **1,30** τῷ ἐνπωλεῖται ὑποκαταστήματι **Οἴνων Εὐδοίας**, Ὁδοῦ Πατησίων, **Χαρτεῖα**.